

IUBEȘTE ROMÂNIA! ARBOREAZĂ DRAPELUL NAȚIONAL!

DRAPELUL NAȚIONAL este simbolul sfânt al oricărui popor.

Privim la televizor și vedem că popoarele care se respectă, mai ales nordamericani, au un comportament religios față de drapelul țării lor. Îl păstrează în cele mai bune condiții, îl arborează pe fiecare stradă și la fiecare casă, este pus la loc de cinste în fiecare birou. Acolo unde există un american există și drapelul țării lui. Pentru ei orice atentat la integritatea drapelului lor național înseamnă un atac direct la independența, suveranitatea și integritatea Statelor Unite ale Americii.

Cinste lor!

Ce ne-o fi oprind pe noi, românii, să le urmăm exemplul?

Constantin ROTARU
Președinte PAS

Tricolorul românesc, tricolorul nostru, roșu, galben și albastru. 22 decembrie 1989, moment de cumpănă.

Primul atac la adresa României, pe față, găurirea drapelului. Un gest explicit. Atac la independența, suveranitatea și integritatea României.

Pentru conducătorii care au preluat puterea, găurirea drapelului reprezenta o victorie împotriva comunismului. „Au îndepărtat simbolul comunist de pe drapelul

României”. Așa apreciau ei stema care înmănușea simboluri ale bogățiilor noastre naționale: spicele de grâu, sondele de petrol, apele și munții.

Au fost ani la rând când tricolorul nu mai era de găsit nici cel puțin în birourile guvernanților. Dacă-l arborai, erai catalogat drept comunist.

Îmi amintesc, cu multă tristețe, de Petre Roman când, în Piața Universității, a încercat, într-un mod mai mult decât slugarnic, să-i dea tricolorul găurit lui Bill

Clinton, președintele SUA, aflat în vizită la București. Bill Clinton i-a întors spatele.

Era firesc. Știa foarte bine ce înseamnă un drapel găurit și nu a vrut să-i jignească pe români la ei acasă.

După 20 de ani, înțelegem cu toții că și-au împlinit visul. Au luat petrolul, pădurile, pământul mănos și toate bogățiile poporului român. Românii au fost înstrăinați și la propriu și la figurat. Pentru

(continuare în pag. 2)

NOAPTE ÎN ARDEAL

Și se făcea că, prin Ardeal, umblă de-o vreme Iancu iar, trecând îngândurat pe cal și cu pistoalele-n șerpar.

Era tot tânăr și fecior și-avea pe chip surâsul blând și ochii mistuiți de dor arzând pe fața lui de sfânt.

El se oprea din când în când s-asculte-n noapte, nemișcat, zbaterea codrilor în vânt trecând spre cer ca un oftat.

Frunza-i în cale de cădea în legănare și alint, de aur, toată, se făcea și iarba toată de argint.

Mesteceni, lumânări de foc, ardeau cu foșnet tremurat să-i fie drumul cu noroc și aerul înmiresmat.

Iar morții lui, de dor plângând, din munți bătrâni, din tânăr plai veneau să-l vadă viu trecând pe-al lor, de-a pururi, tânăr Crai.

Focuri se-aprind din deal în deal și cerul țării e curat când trece noaptea, prin Ardeal Iancu Avram îngândurat.

Mircea MICU

(urmare din pag. 1)

mulți dintre ei, tricolorul nu mai reprezintă nimic. Firesc, acesta este „cultul” în care suntem obligați să trăim. Copii noștri sunt puși să se închine la tot felul de kitschuri ale străinilor și îndemnați să calce în picioare valorile și simbolurile românești.

Dacă noi nu ne respectăm tricolorul, iată că se găsesc unii care, mânați de dorințe mai mult decât dușmănoase și cu o atitudine sfidătoare, în locul drapelului românesc arborează la manifestări, dar și pe frontispiciul unor instituții românești, un steag străin țării noastre, iar conducătorii noștri tac.

Este momentul să spunem ajunge!

„Drapelul, în întregul său, reprezintă o națiune, o țară. Nu-i permis nimănui să defăimeze sau să-și dezonoareze propriul drapel prin găurire, rupere sau ardere. Toți cei care se dedau la asemenea fapte nu pot fi catalogați decât ca trădători și dușmani ai propriului popor. Mesajul decupării stemei din mijlocul drapelului României în decembrie 1989 își face simțite efectele lui în 2009 prin atentarea la unitatea și integritatea statului Român. Arborarea altor drapele decât al României reprezintă o continuare a ceea ce au început în 1989 prin găurirea tricolorului românesc.”

Constantin ROTARU

Să-i chemăm pe români sub tricolorul românesc.

Este momentul să înțelegem, cel puțin acum, după 20 de ani, de ce au găurit drapelul și ce a reprezentat pentru România gaura din tricolorul românesc.

Cei care au găurit drapelul au fost și rămân dușmanii poporului român, iar gaura în tricolor reprezintă un atac fățiș la integritatea României.

Cât încă mai sunt în viață, unii conducători ai României postdecembriste ar trebui să explice românilor de ce au avut și au o atitudine dușmănoasă la adresa tricolorului românesc. Ei au foarte multe

lucruri de explicat, dar până atunci, Români veniți sub tricolor și credeți în destinul românesc.

Adevărații români, uniți sub tricolor, vor reuși.

Iubește România, arborează drapelul național!

Constantin ROTARU

Colectivul de Redacție:	Contact:
Lucia Stanciu, Marin Badea, Cornel Balaure, Viorel Știrbu, Argentin Stratopolos, Dumitru Stanciu, Ștefan Aureliu Mocanu Petra Ștefan	Str. Olari, nr. 12, sector 2, București e-mail: redactia@socialistul.ro bucuresti@pasro.ro web: http://www.socialistul.ro http://www.pasro.ro tel.: 0212522886 tel./fax: 0212522887
Tehnoredactare: Gabriela Tudor Rareș Teodor Cotulbea	

DE CE NOI, SOCIALIȘTII, SUNTEM LA ȚEBEA?

Avram Iancu

An de an la Țebea, către mijloc de lună septembrie, români mai ales din Transilvania, cu precădere din zona Munților Apuseni, se adună pentru a lua parte la ceea ce s-a întipărit adânc și trainic pe retina conștiinței lor istorice: serbările Iancului.

A devenit efectiv un adevărat „moment” de serbare națională ziua de 15 septembrie după ce într-o toamnă timpurie a anului 1872 a decedat la Chișineu-Criș cel care fusese **unul dintre cei mai viguroși, mai îndârjiți și mai neînduplecați luptători/conducători ai revoluției române din 1848-1849 în efortul eroic, de factură socială, dar mai ales națională, al poporului român de a se elibera de sub dominația străină; pentru înlăturarea asupririi exercitate de Imperiile înconjurătoare (habsburgice,**

otoman și țarist) dar și pentru emanciparea de sub jugul apăsător al iobăgiei în Transilvania, Banat, Maramureș, sau al clăcășiei în Moldova și Țara Românească. Sigur, galeria conducătorilor revoluției române de la 1848-1849, de la săvârșirea căreia se împlinesc 160 de ani, a fost amplă: Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, George Bariț, frații Ion și Dumitru C. Brătianu, Alecu Russo, Simion Bărnuț, Alexandru Ioan Cuza, C.A. Rosetti, Costache Negri sau Axente Sever, dar în această constelație, numele lui Avram Iancu degajă o strălucire aparte, ca și personalitatea

un an conducătorul de nebiruit al apărătorilor Munților Apuseni, al lăncierilor care au respins unul după altul toate atacurile militare organizate de guvernul de la Budapesta al revoluției maghiare condus de Kossuth Lajos. Un guvern care înțelesese să-și proclame independența Ungariei față de Viena, dar fără să înțeleagă în nici un chip că același drept de libertate națională și socială, de independență și unitate îl aveau și românii; că pentru o asemenea împlinire se luptau, până la a se jertfi pe ei înșiși, toți cei care-l urmau în luptă pe „craișorul munților”, pe comandantul neîncoronat al trupelor de lăncieri din Țara Moților și nu numai.

„Un patriot se recunoaște prin faptul că iubește, respectă și caută să adune și să îmbunătățească țărâmurile și oamenii”

Nicolae IORGA

emblematică a lui Nicolae Bălcescu, la acest plus de strălucire contribuind, probabil, și destinele lor tragice: Bălcescu luptându-se eroic cu o boală, la vremea respectivă incurabilă, pentru a-și da obștescu sfârșit departe de țară, la Palermo, Avram Iancu devenind din septembrie 1849, în urma schingiuirilor la care a fost supus de către reprezentanți ai autorităților habsburgice, o umbră a celui ce fusese timp de mai bine de

Amintirea și evocarea acelor vremuri, în cursul cărora românii au plătit un preț deosebit, adică viețile a peste 40000 de oameni, fără a se mai lua în considerație pierderile de bunuri materiale, trebuie reîmprospătate în aceste zile cu atât mai mult cu cât în prezent, urmași ai cauzei nedrepte pe care au slujit-o conducătorii revoluției maghiare de la 1848-1849,

(continuare în pag. 4)

„O patrie iubită se recunoaște din prima vedere fiindcă este o patrie curată, nepoluată, care arată frumos și primitor, indiferent că-i săracă sau bogată”.

Mihai C. BĂCESCU

ȘOAPTĂ

De Iancu mi-este dor acum...

Pădurea-i pulbere și fum
și fiecare frunză s-a
întors în veșnicia sa.

Pădurea-i pulbere de-acum,
s-au dus nădejdi din veri de fum,
goruni cu frunza tremurând
își mută trunchiul în pământ.

Mai cântă mierla a pustiu
și plânge-n sufletul meu viu,
și de atâta dor de el
mă fac troiță și inel.

Nu l-ați văzut ieri, către zori,
stând ca o flacără-n ninsori.

Mircea MICU

„A fi cinstit, a avea conștiința curată și o inteligență vie, a avea un arbitraj filosofic pentru compatrioții tăi; în fine, un criteriu din care să reiasă principiul că viața ta aparține tuturor și că tu nu ești decât un luptător într-un război care tinde spre fericirea și gloria țării tale”.

Vasile CONTA

(urmare din pag. 3)

adevărați strigoi ai istoriei, așa cum se prezintă de 20 de ani liderii UDMR, cei mai înrăiți dovedindu-se a fi Marko Bela și Tokes Laszlo, caută nici mai mult, nici mai puțin să rupă statul unitar român, să creeze enclave teritoriale gen Ținutul Secuiesc, să altereze artificial relațiile firești de colaborare dintre români și maghiari în surse de conflict și confruntări etnice, să transforme eșecul de-acum aproape 20 de ani al evenimentelor de la Tg. Mureș într-un alt butoi artificial de pulbere naționalistă, xenofobă și iredentistă.

De la Țebea, de la mormântul Iancului și gorunul lui Horea, noi, socialiștii, le spunem, cu toată hotărârea, că **România este și va rămâne un stat național unitar, independent, susținut de cei care reprezintă peste 93% din populație, oțeliți de experiența istorică și de voința ca România să se regăsească falnică, cu ceea ce avem noi mai original în contextul Uniunii Europene, care este o uniune de state libere și independente.**

Conf.univ.dr. Marin BADEA

ELECTORALĂ

Domnule Popor, nu mai fi copil!
A plecat Ivan dar a venit Bill
Și-n ce te privește au făcut un troc
Și-au schimbat cu rock-ul vechiul kazaciok.

Nu se mai acceptă dans rusesc de fete,
Acum admirăm fund de majorete.
De sărbă și horă nici nu se mai știe
De când noua lume cică va să fie.

Prostit stă românul și se tot socoate:
Care nouă lume surioară, frate?
Asta cu hoția, cu muieri pierdute,
Cu șomeri, cu răie, cu dureri, cu brute?

Domnule Popor, cu oameni slăviți,
Cu decență-ți spun, ai ceea ce meriți.
Dacă altă dată nu se mișca-n front
Astăzi ești condus de un „bagabont”.

Nu-i un specialist de-nalte niveluri.
E recunoscut tartor în bordeluri,
În trădări, în ură și, luat la revers,
Personaj politic grotesc și pervers.

Aburit de whisky, pe bună dreptate,
Azi el îți oferă multă libertate
Să înjuri, să sudui și apoi să zbieri
Și, de fapt, de foame, „liberat”, să pieri.

Domnule Popor, cu vlădică chior,
Îți spun cu durere, nu ai viitor!
La trecutu-ți mare nu opui nimic.
Vechii tăi prieteni îți sunt inamic.

Domnule Popor, chiar nu înțelegi
C-ai fost prins în plasă c-un sistem de legi
Și-adus la statutul de simplă momâie
Amețită, jalnic, cu fum de tămâie.

Domnule Popor, fost cu mândră flotă,
Astăzi pe-a ei listă nu mai e o iotă.
Ca un stol de vrăbii flota și-a luat zborul.
Pe când te-amăgea și-a furat-o chiorul.
Domnule Popor, acest pui de lele
Care-și sparge nuca doar între măsele,
Repede de mână, iute de picioare,
Te-a lăsat, Slăvite, doar cu ochii-n Soare,
Bătându-și joc de tine
Cu-acel „să trăiți bine”.

Domnule Popor, ai dreptul s-alegi.
Vrei să te conducă chiori, bețivi sau regi?
Să fii „neica nimeni” pe-această planetă,
Percept de cealaltă ca pe o mazăre?

Domnule Popor, ai dreptul să vrei
Și să hotărăști pe ce drum s-o iei.
Caută-ți copii care te-au slujit
Și-ntr-un moment greu ți i-ai părăsit.

Domnule Popor, la tine e cheia
A tot ce se-ntâmplă și vreau, de aceea,
Să te rog, Mărite, să îți stărpești prostii
Care se cred, astăzi, corifeii noștri.

Prof.univ.dr. Dumitru STANCIU